

Felvidéki Híradó.

VEGYESTARTALMÚ HETILAP.

A Magyarországi Kárpát Egyesület Herczeg Szász Coburg-Gothal Fülöp Ő királyi fensége védnöksége alatt álló Sztitnya Osztályának közlönye.

Előfizetési ára:
 Egész évre . . . 3 ft -- kr.
 Fél évre . . . 1 . 50
 Negyed évre . . . 80

Pályaszerkesztő
VÖRÖS FERENCZ és NAGY ISTVÁN
 Seimeczbányán, Tur.-Sz.-Mártonban.

Hivatalos hirdetések díja:
 100 szög 2 ft., ezenal minden megkezdett szög szónál 50 krral több.

Megjelenik minden **vasárnapon.**

A hadmentességi adó.

Nagyon méltányos és helyes volt a törvényhozás azon intézkedése, hogy azok, kik akár egyébkénti munkaképesség mellett fíket hadi szolgálatra alkalmatlanná tevő testi fogyatkozások, akár más ok miatt nem teljesítenek hadi szolgálatot, e czímen bizonyos adót fizessenek.

Nem czélunk nekünk tehát ez alkalommal, hogy ez adó ellen keljünk ki, csupán egy körülményre kívánjuk itt felhívni olvasóink figyelmét.

Egy emberi nő sem lehet tökéletes, mert hisz tévedni emberi dolog. Hogy ily tévedések a nevezett adó kivetésénél is fordultak elő, azt tudjuk mindnyáján s maga a pénzügyminiszter is szükségesnek látta e törvény egyes pontjait rendeletekkel is megmagyarázni.

Ily tévedések közé számítjuk azon esetet is, mely közelebb tudomásunkra jutott s bizonyára nem az egyedüli, tehát figyelmet érdemel.

Egy egyén, ki védőkötelezettségének eleget tett, azon időre is megrovatott a hadmentességi adóval, mely időre még a sorozás alá tartozott; vagyis a hadmentességi adót 12 évig kötelezetten fizetni.

A védőkötelezettség és hadikötelezettség két különböző fogalom. Aki

védkötelezettségének még nem tett eleget, arról még nem lehet tudni, hogy a hadi kötelezettségre alkalmas lesz-e vagy nem s éppen azért mindaddig, míg a sorozó bizottság őt alkalmatlannak nem mondja, nem fizethet adót, mert csak ez időtől lesz hadmentes, tehát csak ez időtől köteles hadmentességi adót fizetni.

Egészen más az, ha valaki illetéktelenül távol levő, tehát még védőkötelezettségének sem tesz eleget; vagy aki törvényes okoknál fogva már az első korosztálynál felmentetett. Igen, ez egyének már az első korosztálynál hadmentesek s ez időtől méltányosan fizetik adójukat, de az, ki rendszeren előállott, köteletségének eleget tett s ő nem oka annak, hogy nem volt alkalmas,

Czélunk tehát nem volt egyéb, mint kimutatni, hogy azon egyénekre, kik a sorozásnál nem váltak be, tévesen vetik ki a hadmentességi adót 12 évre s ezek jogosan követelhetik, hogy adójukat csak azon időtől számítsák, midőn a sorozó bizottság alkalmatlanságukat mindenkorra kimondotta. Tehát a harmadik korosztálytól 9 évre, a negyedikétől 8 évre.

Az adózás minden állampolgárnak szent kötelessége, de e kötelesség még nem vonja maga után, hogy a törvény szellemével össze nem egyeztethető

egyes tévedések miatt a polgárok illetéktelenül megadóztassanak.

Szab. kir. Besztercebánya városa a polgármester választásának küszöbén.

Tebát Szamrák Pál polgármester a f. é. szeptember hó 30-án tartott városi közgyűlésen irásban adta be lemondását, s ahhoz a képviselő testület legtekintélyesebb tagjaiból alkotott bizottságnak a képviselő testület nevében előterjesztett kérelme dőzárára, mely hivatala lett volna őt maradásra bírni, — ragaszkodott! — Ily körülmények között nem lehetett a városi közgyűlés egyebet, mint a lekötőnést tudomásul véve Zólyom megye alispánját az új polgármester választásának megjelölés céljából tartandó választó közgyűlés kitűzése iránt megkezes, s privát uton úgy vagnak értesítve, hogy az alispán ur ezen választást november hó első napjaira tűzené ki.

Már most kérdés: ki lesz polgármester; a város érdekeit pedig szem előtt tartva: ki legyen polgármester.

A választásnak a kivézés előtt azon határozottól cölnye van hogy a protectio nem bir azon befolyással a választásnál, mint a kivézésnél. — s emelől fogva a választóknak módjukban áll a legalkalmasabb egyénre szavazni.

Természetesen a választás csupán akkor valóban övéis, hogy ha a választók nem privát érdekek, nem személyek iránti tekintetek s nem egyes társadalmi körök szokor túlhajtott érdekei által vezéreltetnek, hanem tisztán szívvel s lélekkel csupán csak a közjót tartva szemük előtt lépnek a választási urnához, s oly férfit választanak, kiük képességei de egyszersmind a közjó előmozdítása iránti akarata és törekvéséről

vannak meggyőződve. S ezen tekinteteket szem előtt tartva, úgy hisszük, nem lesz nehéz a választás.

Hisz előttünk áll a város lelkes főjegyzője új, Tilles Béla a jog és államtudományok tudora, a tudományos férfi, a fáradhatlan ügybuzgó s körültekintő tisztviselő, városának bü fia s a legistább hazafiak egyike.

Még csak 4 esztendeje lesz, hogy a közügyet és a város ügyeit szolgálja s már ezen rövid idő is elegendő volt arra, hogy tudományával s erénytelen ügybuzgóságával feltűnjék, s már ezen idő alatt is örömmel kellett tapasztalnunk hogy pártját ritkító képességeinek teljes latbavetésével a város érdekeit mindenkor s mindenki ellen a legnagyobb őszinteséggel védi és előmozdítani iparkodik.

Nemcsak hogy mint tisztviselő teendőit a legnagyobb pontossággal végzi, hogy a városi belső ügykezelés tapasztalt hiányain óber figyelme sokat javított s észszerű újrasokat tett; nemcsak hogy az újabb időben alkotott városi szabályrendeletek legtöbbje az ő alkotása; de a város ügyei és a városoknak a hazai alkotmányban szereplése iránti meleg érdeklődésének legfényesebb bizonyítékát adta az 1886. XXI és XXII t. cz. alkotásnál megelőzőleg a városok küldöttei által tartott országos értekezleten, mint Besztercebánya város küldöttjének részvétele, hol mint az értekezlet jegyzője és a képviselő hához intézett felirat szerkesztője a városok érdekeit oly nemes törekvással előmozdítani iparkodott, hogy a közügyemet mint alkotmányunk védbástyáinak a városok buzgó bajnokai magára vonta, és Besztercebánya város részéről ezért az ezután legközelebb tartott közgyűlésen megszavazott elismerő közö-

TÁRCSA.

Akarom . . . !

Karozolat.
 Iria: Révész Lajos.
 (Vége.)

Es amit Mariska akart, azt igazán akarta.

Elkezdett Jenővel sokkal többet foglalkozni, mint eddig. Sokkal többet, mint Kálmánnal. — amit ez nem tudott mire magyarázni.

Vele született kacérsággal — mert hiszen melyik az Éva leányai közül, kiben legalább oly kis mértékben ne volna kacérság, mint Mariskában? — mondom: vele született kacérsággal iparkodott Jenőt mindig maga körül tartani.

Es Jenő sokkal ügyesebb társalgó, semhogy társasága egyszer is unalmassá válneik; sokkal ügyesebb udvarló, semhogy magát megkedveltetni ne tudná; — és sokkal inkább férfi, semhogy anyai hűség ne volna benne, hogy Mariska hirtelen való megváltozását személyes ellenállhatatlanságának tulajdonítsa.

Az igaz, hogy Mariska elég kon olyan játszta magára vállal szerepét. Ha Jenővel társalgott, egész lélekkel átadta magát a játszi enyelgés élvezetének. Kacagott, mint valami gondatlan gyermek. Jenő figyelme, szüntelen vele való foglalkozása érdekelte s hízelt neki. S ha olykor ez elzást tett arra, hogy milyen lelki gyönyört nyújt

számára, ha közelébe juthat „angyalilénynek,“ ha halibajja, „édes zenéjét csengő hangjának.“ — ilyenkor rózsafa-lelőt futott át arcán és utokban meg volt győződve, hogy immár szereti Jenőt.

Hanem ez csak addig tartott, míg Kálmán nem látta. Mikor ezzel találkozott — egy idő óta sokkal ritkábban, mint azelőtt; ami végtelenül bántotta, — olyankor mindenről megfeledkezett, semmit nem látott Kálmánnak mindinkább halaványuló arcán kívül.

Es istenem! Milyen sajtóságos edes kínos érzés volt neki elmerülni e halvány arc szemléletébe! Úgy szeret e volna megkérdezni: mi baja? De nem merte. Eszébe jutott e szó „akarom“ s talán érezte, hogy van az ő akaratánál erősebb hatalom is a földön, mely előt az ilyen bobó gyermek szilárd elhatározása szerte oszlik, mint a pára . . .

Hanem, mikor egy alkalommal sötét gyűrűket fedezett fel Kálmán bánatos szemé körül, akkor nagyon megijedt; mint a gondatlan ökö megriad a hirtelen zajtól az erdők rejtekében.

Egész éjjel előtte lebegett a halavány arc, azokkal a sötét szemgyűrűkkel.

— Magát bántja valami Kálmán? Talán beteg? kérdi a legelső alkalommal, amint találkozott vele.

— Engem? En . . . ?
 — Igen, igen! Hiszen olyan rozszinben van . . .
 — Igaza van! Engem bánt valami; és beteg is vagyok.

— Mi bántja? Mi baja?
 Hosszasan nézett Kálmán azokba a tengeremély szemekbe s már azon a ponton állott, hogy kimondja: mi bántja? mitől beteg? De aztán nagyot sóhajva elhallgatta az egyenes okot.

— Úgy sem érdekelné az magát — már — most!

Enyelgő tréfával akarta elűzni a dolgot Mariska, ami Jenővel szemben mindig könnyen sikerült neki. Hanem most igen szomorúan rezgett az enyelgő kérdés:

— Megszüntünk ugy-e a régi jó barátok lenni?!

— En? Soha! Hiszen gyermek korom óta egyedül barátom maga volt . . . S ha komolyságomért mindenki gúnyolt is, mindenki, bosszantott is, maga soha ki nem nevetett, sőt velem együtt tudott lelkesedni, ha volt, ami engem lelkesítsen. — egészen az utóbbi időkig . . . !

Es anyfi fájdalom, olyan keserű lemondás volt ez egyszerű szavakban.

— Szemem veti ugy-e — kérdezte szemlélőve Mariska, aki kezdte érezni: mije volt ő Kálmánnak? — szemem veti, hogy Jenő . . . hogy magát . . . hogy . . .

— Igen, végre is kell, hogy megtudja. Igen, nekem végtelenül fáj, hogy Jenő miatt egészen elmeilőz . . . Legyen, megfogadom, hogy jelenlétében soha nem beszélék azokról a száraz, professoros tárgyakról. Megtanulok fecsegni, mint Jenő, — csak ne izdón el magától . . . !

— Oh! hogy megbántottam én magát Kálmán!

— Láss Mariska, — gyermekkorom óta megszoktam én mar az azt a gondolatot, hogy nincs rajta kívül senki, akinek hajlama, szokasai annyira megegyeznének enyémel, mint a magáé. És nem gondoltam arra soha, hogy az egyetlen, ki lelkeimmel egy, valaha elveszítsem . . . Oh, mennyire fáj az, mikor látam, hogy Jenőt jobban . . . hogy . . .

— Akartam Kálmán! Megvallom! akartam!

— Legyen ismét az nekem Mariska, ami eddig volt . . . hogy ha még nem késő.

— Nem! Nem késő még!

— Legyen több, mint eddig volt, édes Mariska! — folytatta, miközben az odanyújtott kezeséket szokatlan hűvel szorította ég ajkához. Hiszen én lelkeim mélységével szeretem magát . . . hiszen éni sem tudok maga nélkül . . . S maga nem akarja, nem tudja szeretni engem?!

— Szeretem Kálmán! Akartam nem szeretni, de nem lehet . . . Szeretem, igen nagyon szeretem!

. . . A túlvilágból, hová szerelmük ragadta, Laura megjelenése riasztotta fel őket.

Hanem a túlvilági gyönyört ott égett szemekben s Laura látta, hogy jóslata teljesült, hogy az előző jelekből jól következtetett.

— Nos édes Mariskám! szolt, miután egypárszor hasztalan kezdett közönyös tárgyakról beszélni. Nes, még mindig azt tartod-e, hogy az élet csak képzeltelen poézis, és gyakorlatban mindig próza?

netet a legteljesebb mértékben kiérdemelte

S ha egyenlő lehetőségű kompetensok között is ezen érdemeit okvetlenül kell, hogy előnyben részesüljön, a polgármester választásánál még azon elv követése is vezéreljen minket, hogy a képzett és ügybuzgó tisztviselő mindenesetre elismerésére találgat és adandó alkalmokor előléptetésre számíthatson, mert csak ez képes a tisztviselőben az ügybuzgóságot és törekvést fenntartani és előmozdítani, semmi esetre pedig annak lehetőségére, hogy a legbuzgóbb tisztviselő akkor, midőn jól megérdemelt fáradságának méltó jutalmát elnyerhetné, valamely társadalmi osztálynak kiválasztott kegyencei által mellőztessék.

S még csak egy körülmény feleltetésére azokkal szemben, a kik azt hangoztatják, hogy a város első tisztviselőjének a testület tekintetében imponálóan kell lennie. Bizonyára diák korunkban is olvashattak azon latin mondatot: Alexander magnus corpore parvus erat. S ez a Sándor és hőstársa a nagy Napoleon, a ki szinte nem dícsérelhető imponáló testalkattal nagy eszköz által a világot hódította meg s nemzetközön a dicsőség hervadhatlan babérokoszoróját szerezte!

Imponálni ott hol a közérdek, hol ezek java főleg kérdésében, nem a grandióz mértékű megrótt a nemzeti testalkattal, hanem oszupán ésszel és a közügyekért hódobogó szívvel lehet, s mindezek tekintetbe véve, azt hisszük, hogy az új polgármester választása egyhangulag, közfelkiáltással fog megjelteni.

Zolyomi

Selmecz-Bélabánya szab. kir. város felirata a hercegeprímásához.

Főmagasságú és főtisztelendő bíróink! Magyarország hercegeprímása! Esztergomi érsek! Kegyelmes Urunk! Szeretett Főpásztorunk!

A magyar római katolikus egyház főpápa, Kegyelmes urunk, szeretett főpásztorunk ötven éves időzárásának évfordulója, századok folyamában is ritkán előforduló alkalmat nyújt római katolikus anyaszentegyházunk magyar híveinek egy oly örömtű megjelésre, melyben minden igaz magyar római katolikus, gazdag és szegény nagy és kicsiny, rang rend és osztálykülönbség nélkül, lélekben és gondolaton egyesülve, a szív legmelegebb érzelmével osztozik és részt veszben.

Selmecz-Bélabánya sz. kir. város római katolikus hívei az alkalmából kifejezést óhajtván adata Eminentia, az aranyismerő főpásztor iránt változhatatlanul taplált tiszteletük, kiolthatatlan gyermeki szeretetük,

ragaszkodásuk és mély hálájuknak, egyértelműleg elhatározták: hogy Főmagasságodtól 50 éves időzárásának örömneműjének, hódolatjelis feliratuk átnyújtása mellett érseki székhelyén nevében üdvözöljék.

Megjelentünk tehát, hogy Tőged Magyarország hercegeprímását, Esztergom bíróros érseit, kegyelmes Urunkat, szeretett főpásztorunkat hódoló tisztelettel üdvözöljük! Megjelentünk, hogy részesei legyünk azon örömtűnek, mely alkalmából milliók ajkáról halama és dícsőnek zeng az erék urához, a mindenhátó Istenhez, a miért Te Bened, Ili szolgájában, a római katolikus anyaszentegyház magasosztó tanáiban nyilvánuló isteni szellemet megtestesítette, — a magyar hazának és nemzetnek jó és balsorsban nagy és há hazáit, — az ügyfogyotaknak és adótevéyeknek kegyes pártfogót s jótétőt szedte.

Avagy ki ne tudná, — hiszen eleted nyitott könyv vala — hogy mint Istennek szolgája, mint római katolikus anyaszentegyházunk felkent papja, kezdetől, mily híven töltöd be tiszteletet?

A hit, a vallás világot szövetkeivel kezében, jelezte az utat híveidnek s a gyarló embereknek, melyen haladva az életvédsz veszélye kikerülhető és a lelki üdvösség, a szív nyugalma, a benső boldogság elérhető s megszerezhető.

Hitünk és vallásunk legszentebb tanait nemcsak írával és írásban hirdeted, hanem tetteid, eszedelaid és egész működésed nyilvánításában, azoknak megfelelőleg ítélte is, hogy híveid az igaz keresztény tökéletességnek örökké ragyogó eszményképét bírják Te Bened!

„Mindent Istenért, és mindent Isten dicsőségére!” jelszavad mellett, templomokat és kápolnákat emelt, hogy azokban az ember teremtőjét és urát imádhassa s jelképpé hozza felemelhesse.

Hitünk, vallásunk oktatására, az igaz keresztény szellemi tudomány és művelődés terjesztésére iskolákat, tanintézeteket alapított és gyarmatosított.

Hajlékot nyízt a kisledeknek, testi és lelki epésők megóvására.

Ohított teremtés a szülőföld elhagyott árvaikkal, gyöngédn lenőldő szenyedőitől könyölkelt, szeretettel mondván: „Jertek, jertek ti boldogulalok, ti ép oly képműsi Istennek, mint a boldogok, jertek védő szárnyaim alá, hogy atyátok legyek az Urban!”

És megmentet lelküket az Istennek, testi és szellemi eréjüket a hazának s emberiségnek.

A keresztény felebaráti szeretet sok oldalú gyakorlatában, vigasztaló és szenevőket, támogató a gyengéket, segítézed

a szűkölködőket, folytonosan áldozol a jótékonyag oltárán s örömmel és készséggel részesítesz szellemi és anyagi gyarmosításban minden jótékony célú törekvést.

Valóban méltó, legmeltőbb vagy azon magas egyházi méltóság és állás betöltésére, melyre Istenből királyunk 6 fősége által kiszemelve lettél s szívünk túlárad az örömtől és boldogságtól Tőged szeretett főpásztorunknak, magas római katolikus egyházunk főpápnak.

Nem csekély büszkeséggel tölti el kelbunket azon tudat is, hogy Te Bened egy leglább s legnagyobb fiát — apostoli királyunk 6 fősége pedig egyik legigazabb s legüdvösebb magyar korona tanácsosát tisztelt.

Honfui erényeid előtt már a jelenkor is — mely pedig oly ritkán kedvez övének — tisztelettel, bánattal és hátalattal hajlik mellette. De nemzünk politikai és kulturális életében kifejtett tevékenység, a haza és trón körül szerzett érdemeid a történelem éreztapján az utók számára is elenyészhetetlen betűkkel lesznek bevésve.

Hirdetni fogják e lapok, hogy a tizenkilencedik század második felében Símor János Magyarország hercegeprímása, áthatva hazája iránti lángoló szeretetével és a trón iránti törlhetlen hűségétől, hatalmas szellemének teljes erejével mily buzgó munkódti közre a nemzet és trón közti vizsaly megszűntetésén, mily erővel ültérgte a hazai alkotmány helyreállítását, hogy a nemzet visszanyerve örendelkezési jogát, az alkotmányos szabadság birtokában, az összes alkotmányos tényezők közreműködésével, a századoknál át nyomasztó viszonyok okozta elmaradottságtól az anyagi és szellemi haladás útjára lépessen.

Hirdetni fogják e lapok, hogy a dicső emlékeztű egyházejedelem, a tudományok nagy művelője, miként buzgólkodott a hazai tudományosság fejlesztésén s mint áldozott és végtől a hazai oltárán, — hogy a tudós és irodalmi tásratulok élén s azok kebelében ihletstégtől lángoló szavakkal mint ébresztette a nemzet szellemi erőit; — hirdetni fogják: hogy a szép művészetek paratolása, műipitékezési és nagyszerű műtájteményei által mily befolyással volt a hazai művészet emelkedésére, az izlés és műértek fejlesztésére.

Igen, kegyelmes Urunk, szeretett főpásztorunk! A haza Te Bened egyik legnemesebb és legnagyobb fiát bírja s üdvözli, ki Egymagad szerényen, de szerényen többi járultal nemzeted anyagi és szellemi boldogulásának építéséhez, mint a hivalkodók százezrei!

Fogadd kegyesen tollunk honfui erényeid és érdemeid elismerésének babérokoszoróját!

De minket — mint gyermeket az apához — egy bensőbb szorosabb kötelék, is fűz Hozzál, mi Bened közvetlenül, a lelkielben örökös főpásztorunkat vállalkérelűk elítéltek szellemi utódját, nevelés és oktatásigényük hathatós előmozdítóját, közügyeink igaz harját bírjuk és tiszteljük. Hol örök elhagy, tárogatsz; hol gyengességünk összerokadással fenyeget, karjaink alá nyulsz és fenteriasz. Jótékony vagy a szó legnemesebb értelmében, mit fennen hirdetek műveid.

A selmecz felsőbb leányiskola fennállásának és átalásos működésének tetemes pénzadományok általi biztosítása, — ezen iskola mellett egy kisedoovintézet felállítás, s teljes felszerelése, — Szent Erzsébet kápolnának restaurálására — városi önkéntes tüzoltó intézményünk ezébjaira tett bőkezű adományaid, — a jegyzéskolnai bölcsőde és kisedoov intézetek egyikekötött leányiskola felállítás, és nagyszerű alapítványi tökével ellátása: mindezek fényesen tanuskodnak irántunk való atyai gondoskodásáról, melyvel boldogulásunk s jöletünk megálatlítását és emelését fáradozol.

S mi mindezeket nem adnatunk Neked vizsalyosul mást, mint a hála, a gyermeki szeretet és ragaszkodás szent érzelmének öszinte kifejezését.

Midőn telet megjelentünk színed előtt, hogy ötven éves időzárásodnak örömtű neműj Tőged aranyismerő főpásztorunkat legmelegebb tisztelettel üdvözöljük, enged meg, hogy ajkaink forró hálát rebegjenek Neked mindazon jótéményekért, melyekben minket részesítené kegyeskedél.

Engedd meg Kegyelmes Urunk, szeretett főpásztorunk, hogy dicső pályád nevezetes évfordulóján emléklapoktül Neked a városunk és vidékéről felvett fényképeket felajánlhassuk; fogadd szívesen és kegyesen az emléklapokat, hálánk, tiszteletünk és szeretetünk eskélyi jelöl.

S ha azokat olykor-olykor tekintettedre eliatod, ha azok szemlézése lelki szemzed elé varázsolja egyházmegyédnek e bemoes vidékét, hol a legyetőn és köztj öleiben, kopár szirtek és sötét fenyvesek közti kinoses erdő utaii kutatásban veréjétek keresi az ember mindennapi kenyerét; jasson eszedbe, hogy sziveinkben dragább és becesebb kincset örünk, mint a föld melyében rejlő; a vallás és hitbuzgóság az anyaszentegyházunkhoz való hű ragaszkodás a tiszta házszereket kincseit; jasson eszedbe és légy meggyőződve, hogy futi engedelmességünk, szeretetünk és hódolatunk, mint fenyvesek szőlje, soha sem szűnik meg Irántad; hogy leglább főházaink, legforróbb imáink meg

— Igen Laura; csak hogy hozzá t-szen ezt: annak, aki nem tudja, mi a szeretlem.

A Szittnya osztály kirándulása Kőrmöcziére.

A hűvös reggeli szélő már úton talált bennünket Kőrmöcz felé. Közvetlen célunk azonban nem ez ősi bányaváros vala, hanem a Naudor-áltárna. Meg akartuk nézni leglább nyilatást annak az ősi asat alagutnak, mely hivata lesz a kőrmöczi vidéki bányák felesleges vizet a Garamba vezetni. Ha ez áltárna még készen találuk volna, nem mondom, hogy ellen tudtunk volna állani ama esábitó erőnek, melylyel az őt talált és rendezkedésünkre levő bányavárosok voltak ránk; de mivel az asat csak mintegy 5 év múlva fogják befejezni, ezt be nem várhatván, kénytelenek voltunk a már az előző napon kipróbált továbbtárs módot újra igénybe venni, t. i. a gyalogolást. Nincs is ennél szebb. A gyalogló gyönyörökönökitek leginkább a vidék szépségében, 6 fígyelhetik meg teljes nyugalommal annak minden őt érdeklő részleteit és jó befelárad, 6 benne marad meg legszívesebben a tapasztalt emléke.

Jo kedvvel folytattuk tehát utunkat, s valóban, alig hogy megindultunk a fejten felé, máris oly kellemes meglepetés ért bennünket, mely étlénka visszaidézte lelkünkbe az elmúlt éjszaka minden gyönyörét. Ugyanis egy ezígyantelre bukkantunk s így meg nem állhattuk, hogy néhány pürdével egy kis esárdást el ne járassunk;

akkor ámulunk-bámulunk csak igazán: meggyőződhetünk, hogy kultura tekintetében mennyire előrehaladt a vidéken még a ezígyán is, mert ezek a esárdást egészen úgy bányák-vetik, mint az ifjú nemzedék a főváros báljain. E haladás elismerésének valóban szívesen adtnak kifejezést pengő rézben.

Csakhamar átértünk a kőrmöczi völgybe, s itt mindenek előtt gnyakczajjal üdvözölünk egy a hógolydalon haladó vonatot. Ki is kíváncsokozok oda — különösen mikor az a lefelé írókúttal visszerkezett egy tehervonat, — midőn ily pompás országúton, egyelgelibat. Semmi por mert a tegnapi kőrmöczi vásárról jövő szekerek ugyan nem verek fel sokat, semmi árnyék, mert ősz időben erre nincs is szükség, és semmi görbület, hogy az ut valahogy változatos ve legyen. Se baj! legalább hamarabb elértek a Naudor-áltárna második aknáját s itt annál jobban esett az a barátságos fogadás, melyben Bannert Károly ár bennünket reszesített. Edigt soh' se tudtam elképzeini, hogy mire való az a nagy torony, a mit az annak nyílása föl szoktak elhelyezni: már granusítottam bányászainkat, hogy csak azért mennek az építéssel először feléle, hogy azian minél tovább tartson, míg lefelé indulhatnak. De most láttam, minő nagy előkészület és mindenféle gépezet kell ahhoz, hogy az ember a föld nyomraba juthasson. Itt találtunk egy gőzgepét, melyről a mellete álló őri ember azt állította, hogy elhúz annyit, mint száz ló, pedig 6 félkezél is mozgásba hozza az egészet, hogy ennek

kell kiemelni a mélységtől azt a sok kavicsot, melyből már az épület előtt egész hegyeket lánunk, hogy továbbá kútnak is használják, mert különben a lentlevő munkásoknak sok jutna a vízből, a fentlevőknek pedig semmi; de mikor azt mondta, hogy még a levegőt is ezzel a masinával szállítják le a föld belsejébe, akkor elhatároztam, hogy sohase lesz belőlem bányász: inkább megvágyok arany, ezüst nélkül, de leglább friss levegőt. Tan a többiekre nézve is oly hatással volt gépészünk ez utolsó nyilatkozata, annyit bizonyos, hogy a következő nyegedora már uton talált bennünk Kőrmöcz felé.

Már jól tűzelt a nap, mikor elértek a Strobenz testvérek okergyárát s ha az idő nem jár oly későre, bizony megnezük még ezt is. De így tova szittünk, hogy kőrmöczi barátainkat valahogy ne varassunk nagyon soká. Csakugyan már jettek is előbünk s mintegy 10 órakor üdvözölhetjük Veres Jozsef, Forster Imre urat és egy selmeczli hívtünk, ki gondoskodandó arról, hogy a vasut inné visszavilhesen bennünket haza, már az előző napon inspicálta a Selmecz-kőrmöczi vonalat. S így e tekintetben is megnyugtató térhetünk be Veres ur vendégzeretó házába, hol a rökönzött villásreggeli egy kis gyomorerosítóval és egy már nagyobb pihenővel csakugyan jól esett. De néhányan közülünk még az a pihenőt is megyontak maguktól, a mennyiben szorgori módon mindent akartak itt élvezni, főképp minden olyant, mi Selmeczen nem található: elemtek tehát a közelékvő kádfürdőbe.

Csak miután innen visszatértünk, indulhattunk a város megtekintésére.

Kőrmöcz lehetőleg még girbe-görbében helyen épült, mint Selmecz. S így történet: meg, hogy figyelme az utnak minőségére által levein igyne véne, észre se vehettük a monumentális magánépületeket, melyek mellett tán elhaladtunk és bizony hamarjában meg se tudnám mondani, mily stílyben építkeznek ez ősi bányavárosban. Mikor aztán a futóter értünk és azt akartuk megszemelelni, akkor jött előbünk a város erdemis polgármestere, Csabada Jozsef ur és oly szívesen üdvözölt bennünk, hogy minden egyből megfedelkezettünk s keblünkben csak egy érzés honolt: a hála érzete e valóban baráti fogadtatásért. Az ő kalazólása mellett tekintettük meg most már — a mennyire rövidre szabott időnk engedte — a város nevezetességeit: A vízvezetékbeli esak utat láthatunk, hogy a nyomás nagy erővel hajtja ki e megbeszélhetlen folyadékokat az utca kútjól s hogy ennek következtében vize nemcsak szomjúság, hanem tiltolására is használható; s mi különben egyáltalában nem használtak; ez annak tudandó be, hogy cholera időben látogatunk meg Kőrmöczöt s ilyenkor vizet inni orvosiilag tilva van. A pénzverőt meg egyúre se néztünk meg, mert vásárnap pihen; úgy látszik, hogy őszes bányáink éjöl-nappali dolgozás mellett se tudnak annyit nemes fejét szolgáltatni, hogy azt a hétének hat napja alatt ne lehetne pénzre változtatni.

(Vége köv.)

nem szülnék az egek Urához; miszerint életét fonatát az emberi létnek szabható leg hosszabb mértékig terjesztés és utádat isteni áldásával elhínti kegyeskedjék!

Kik egyébránt hódoló tisztelettel maradtunk Selmeczbányán, 1886. évi Október 17-én Főmagasságodnak Selmecz-Bélabánya város római kátholikus hívei nevében legajazatosabb szolgálói.

HIREINK.

Liptóból. Nagy tűz volt folyó hó 19-én este 10 órakor Proszéken Jósó Bertalan birtokos udvarán. A nagy gazdaság épület a benne felhalmozott, természeti teljesen leégett; úgy szintén benne égett 11 drb. szarvasmarha is, melyet a tűznek gyors terjedése miatt már nem lehetett megmenteni. A kár jelentékeny.

Általános feltűnést keltő hír lepte meg pár nap előtt Szt. Miklós közönségét. Kosztolny Mátyas helybeli szűcsmesternek jobb sorsra érdemes, szép tehetségekkel megáldott fia Budapesten mint orvostanuló öngyilkossá lett és rövid vergődés után meghalt. Az öngyilkos ifjú azok közé tartozott, kik a múlt évben panszavistákus titelmek miatt a pozsonyi liceumból relegáltak; onnan Prágába ment, de hazafias érzelmű atyja által ezúttal tanév elején a budapesti egyetemre küldetett. Úgy látszik, hogy megsértett atyja nem a kellő anyagi támogatásban részesítette, mert az ifjú anyagi zavarok miatt véget ért életének.

Liptó-Szent-Miklós-on a hőkurátum ismét kezd járványserien terjedni. A kisdetek már hónapok óta szenvednek e betegségben és meg nem menekülhetnek a lábujból. A megye főorvosa személyesen látogatja meg az állami iskolát, és az óvodát hivatalból bezáratta, az iskolából pedig a köhögésben szenvedő tanulókat kitiltotta.

A liptószentmiklósi magyar társalgási kör folyó hó 19-én tartotta az ez évi közgyűlést. Előnknek újra egyhangulag Szent Iványi Barna úr választott meg, kinek személyisége elég biztosítékot nyújt arra nézve, hogy a magyar társalgási kör a liptómezei hazafias értelmiség tendenciáit továbbra is képviselni fogja. A közgyűlés után társas vacsora volt a kör helyiségeiben, melyen 76 egyén, köztük 31 hölgy vett részt. Az első toaszott Palugyay Gyula főjegyző monddotta az előnkre, kiemelve a közeljövőben, de különösen kaszinói elnöki minőségében szerzett érdemeit, felköszöntéseket mondottak még az előnk a kör tagjaira, és a jelenlévő hölgyekre, Erdéky Boldizsár a gyengékedése miatt távol levő főispánra és még többen. A házi asszonyi tisztségét Matuska János kir. közjegyző neje volt szives elvállalni, ki szeretve tisztelt alispánunkkal együtt az estélyi fesztelen lefolyása érdekében legjobb tehetsége szerint fáradozott. A jelen volt hölgyek közt a következőket sikerült följegyeznem: Szent Iványi Hermia, özvegy Nemesné, Szent Iványi Gézané és leánya Mathild, Moesz Gusztávné és leánya Anna, Palugyay Nándorné és leánya Anél, Krusper Pálné, Dr. Hoffmann Adolfné, Wolf Agostonné két leányával, Seluchtar Jánosné, Vitvitzky Ferenczné, Ehrlich Józsefné, és leánya Szágán Irma, Volko Ludmilla, Szent Iványi Margit, Erdéky Boldizsárné stb. Közvacsora után tánc következett, mely reggelig tartott és dicsérettel meg kell említeznem az ifjúság egy részéről, mely a kétféle háramlói kötelmeknek a legjobb igényekkel felelt meg. A mulatság minden ízében magyar volt és olyan jól sikerült, hogy ezennel minden hónapban fog ilyen rendezetnii, mely hivatalos leendő hazafias intelligencia közt megmaglult társadalmi kapcsolat ismét szorosabbra fűzni. Ezen estélyi ismét fényesen megezőfalta ama híreket, melyekkel a magyar társalgási kör, annak elnökét, fényes multalt dícsékvő főispánunkat és magyar hölgyeinket hazafiatlansággal vádolták. Liptó megye intelligenciája, biztosítomtom, meggyőződésből hazafias és magyar, bizonyítja ezt több mint fél évezredes multja, midőn a legválaszagosabb időkben legjobb vérvél vérdte hazáját.

Cato.

KÜLÖNFÉLEK.

Magyar szentbeszéd lesz november hó 1-én Selmeczbányán a Boldogasszony menyemeneteléhez ezimzett plébániái templomban a 9 órai mise után.

Eserpeségi felügyelő választás. A törzsmegyei ev. eserespeségi felügyelőre f. hó 17-én volt a választás, mely alkalommal 12 szavazat közül Mudrofi Pál 6-ot, Lehotzky Lajos 5-öt, s Nemes és Janos egyet kapott s így abszint szótörőssége egyiknek sinez, új választás lesz. Eserpesnek 7 szavazattal Horváth József törzsz. sz. mártóni lelkész lett megválasztva.

Selmeczről küldöttés viszi át azt a diszalombot s üdvözölő iratot, melylyel a város kath. közönsége, illetve a város az országjubiláló hercegegrímását megistelti. A küldöttés tagjai: Ocoavszky Vilmos polgármester, Kvasay Mór prépost-plébános Pöschl Ede bányatanácsos s akad. tanár. Szalay József főjegyző, Müller Pál gym. igazgató biz. tagok. Itt emlíjük meg, hogy a jubileum alkalmából 28-án ünnepi mise lesz.

A ruttkai vasúti alkalmazottak klubja által rendezett műkedvelői előadás folyó hó 16-án igen szépen sikerült. A műsor első száma A velszi bárdok ezimű költemény volt Arany Jánosól, melyet Rainer Gyula szavalt igen szépen. A három kis vígjátékban különösen kitűntek magukat Glatz Juliska és Stercz Fanni kisasszonyok, kik kedvesen s szépen játszottak. Nagyon tetszett komikus szerepeitén Gross J. is. A színdarabokat Dittrich Ottó ír vezette s így a sikerben bír csak a kulcsak mögött neki is van érdeme. Az előadás tánc követte. Kívánjuk, hogy a szép siker csak buzdítsa a derék műkedvelőket a hogy még sok ilyen kellemes estét rendezzenek.

Pjerg-Szelakna község közönsége, mint miudig, így ez évben is, november 1-én lelkész plébánosuk Zambora József és az ottani temetőkező egytel véreltete mellett, kivonul az ottani csatában 1849. január 21-én elesett hővérdhősök sírjához, hol hazafias, lelkesítő egyházi és világi beszédekkel röjők le kegyeletük adóját a benn parladó ósok szellemének.

A selmeczai akad. ifjúság mult héten megtartva ismerkedési estélyet, ezúttal mintegy kétföldötört s nyilvánosság előtt. Emez első testületi felépészt majd a balekbál (nehai fűcsenbál), azután meg a szokásos hangverseny követti. Mint értesülünk, ez évben sok az ifjúság kebelében a jó zenész, s így tavaly jól szervezett zenekarunk még emelkedni fog ez évben s közönségünk többszöri művelvetnek nézhet előle.

A gyorsírásról szóló cikkinkek folytatását hely szűke miatt a jövő számg kell halasztanunk.

A kerítés pusztitást oly nagy mérvben fűzik Selmeczváros szegényebbjel, hogy a külterezékben már alig akadunk egy-egy kerítésre. Oka e kommunikus eljáratnak első sorban természetesen a szegénység, másodsorban pedig az a szigorú ellenőrzés, mely a városi erdőhivatal a falopánsokat megátolja.

Levelezés.

Törzsz. Szt.-Márton, 1886. okt. 21.

Tisztelt Szerkesztő Úr! El sem képzelné, mennyire hálás vagyok azonszerépre, melylyel megisteltini kegyeskedett akkor, midőn azzal bizott meg, hogy a törzsz.-sz. mártóni népsz. előfelváltó estélyek lefolyásáról e lap t. olvasói előtt egyet-mást elmondjak. Ismételtel mondom, hogy igen hálás vagyok, én t. i. mindenkor igen nagy boldogja voltam a szűcszetnek. Színházba járnii, ott a szűcszet játékban gyönyörködni: a mely mindenkor a legnagyobb élvezetem, s ez-lyen nagyobbnak még csak egy dolgot tartottam, t. i. a szűcs kritikusi szerepét. Valamely darabról recenziót írni, a darab mivoltát s a szűcsnek játékat éles bonézkes alá vetni, aesthetikai arany mondatokkal csak úgy dobátolni — ah, ez nagy élvezet lehet. Sajnos, hogy nekem még nem igeu volt részem benne. Pesti tanulókoromban tit-

kosan gyakoroltam magamat e mesterségben. A nemzeti színház karzatának a leg-hívebb látogatója voltam. Előadás után hazaférre, — gyakran hirtelen szobában — recenziókat írtam, a melyeket soha senki nem olvasott. Szigorúan bíráltam meg a szűcszetet s a darabokat, nem kivélni ve Felekit, se Nagy Imrét, se Jászay Marit, sőt nem áttalottam néha magát Shakespearot is keményen megkritizálni. Még csak a minap égettem el e „kritikákat” az aesthetika végelen nagy „karára”; sulyuk lehetett vagy 20 kilo.

Azóta szerettem volna a nyilvánosság előtt is fellépni kritikámmal, de — miudig csak oly apró városkákban hanyódom, a hova a vándorúszűcszetnek még csak a híre sem jut el. Így van ez Törzsz.-Sz. Mártonban is. Tavaly ugyan „átutaztában” ide jött egy „művészpar” (Sziklay ur és neje), a kik ketten akár 12 szűcsből álló drámákat is eljátszották, — de akkor még nem volt szerencsém ilt lehetni. Ez évben már ennyire sem voltunk, most már „művészpar” sem jutott, be kellett érnhük solo Jány Gyula urral.

Kapóra jötték az ez idei felváltó estélyek. Ha már szűcs kritikát nem írhatok, miután ez estélyeken nem csak „felváltó-nak”, hanem szaválnak énekelnek és zenélnék is: ez estélyekről fogok szigorú ismertetéseket írni. Ismételtel mondom, igen hálás vagyok Szerkesztő Úrnak, hogy ezzel a szereppel megbízni szűcskedett. (Ezzel fogom kárpótolni magamat mindazért, a mit e téren eddig elmulasztottam.)

Nagy kíváncsian léptem tehát a mult vasárnapon az áll. polgári iskola felváltó termébe. Miudjárt kellemesen lepett meg az ott talált díszes közönség, kivált pedig a szép hölgyekör. A terem szoflva volt, nekem (a „kritikusnak”, kitől mindenkinék rettegni kellene) csak kúna a folyosón jutott egy szerény helyecske. (Hja, nem tudnak még itten a „kritikusokkal” bántni) Nem csak városunk szűcs-jávat találtam itt, de szép számmal volt ott képviselve a vidék értelmisége is, sőt mas megyebeliek is láttam. Ebből láthatni, hogy e felváltókat ismét csakugyan nagy az érdeklődés. Ott látam szűcs-forgóit az estélyek rendező bizottságának elnökét, Boldis Ignác igazgatót, kinek dicséretére legyen mondva a pontosság, melylyel az előadás kezdetét megtartották. Alig 5 percczel 1/8 után kezdetét vette a műsor. Risner Janka k. és Boldis Ignác részleteket adtak elő zongorá s harmoniumon Weber „Eurianthe” operájából, még pedig — a miut kivettem — annak egyik leghatásosabb részét, a II. felvált. Webernek ez operája az, a melyt ő maga összes művei közül a legutóbb becsült s a mely mégsem talált a kellő méltánylásra. Mert míg „Bűvés vadász” és „Oberon” ez. operái majd minden operabá műsorában szerepelnek, addig „Eurianthe” csak csak nyitánya s némely énekezzése az, a mit néha hangversenyekben hallani. A mi közreműködőkönk szabatosan adtak elő a fent említett „részleteket”; Risner Janka k. a ki tudommal először lépett fel e körben, leküzdvén pillanatszerű zavarát, bátran és helyesen oldotta meg feladatát, harmonium-társában pedig nyugodt és biztos kísérelő talált. A program második pontját Fekete Miklósné úrnő szavatai képezte, ki Arany Jánosnak „Ágnes asszony” ezimű balladáját helyes felolvasással s drámái hűvel szavaltá el. A mint érefteltem, ő rendes közreműködője ez estélyeknek s a közönségnek alkalma volt már tole Pókáné, Agota kisasszony, Szép Ilonka s egyéb hatásos szavalmányokat hallani. A mai darabot a leguehebb szavalmányok közt tartozik. Következett erre Nagy István felváltása „Az állatok társadalmi élete” ezimel, melyben valóban nepszerű hangon néhány érdekes képet becsült el az állatok társas életéből. A felváltás dicséretére legyen mondva, hogy a közönség az mindvégig figyelemmel és érdeklődéssel kísérel. A program 4. számát Jeszenszky Tofor éneke képezte; két népdalt énekel kellemes lyrái tenor-hangjával. Éneke gyűjő hatású volt, még is kellett azt ismételnie; bár én a népdalok választásával nem voltam nagyon megelégedve. Nem szeretem ezeket az „új”, erőszakkal csinált magyar népdalokat; eredetiség alig van bennök s némelyik egészen nélkülöz-

az igazi magyar zamatot. Mennyivel magyarosabbak a régi népdalok! — Következett erre a program utolsó, egyuttal leghatásosabb száma. Soest Irén k. o. (Soest tábornok leánya) két zongoradarabot adott elő igen nagy sikerrel. Szerencsésnek mondhatjuk a választást, mert e két darabbel két különböző irányban mutatta be fényes tehetségét. Míg egyrészt Chopin (Berceuse, op. 57) édes, ábrándos zenéjét a legfinomabb árnyalással, addig Liszt „Lucia-ábrándjár” hatalmas erővel és igazi bravurral adta elő.

A közönség hálásan fogadta játékat, melyek közkívánatra még egy rövid darabbal meg is kellett toldania.

Ez volt a műsor. A közönség minden egyes darabot élénk tapssal jutalmazott. Az egész estélynek pedig igazán családias és kedélyes szűcszete volt. Következék most meg a jelenlévő hölgyeknek névszerinti elsorlása; de miután már ügyis túlságosan igénybe vettem e lap hasábját, ezt kénytelen vagyok a jövő alkalomra halasztani.

Charon.

HIRDETESEK.

590 szám
Tkv. 1886.

Árverési hirdetményi kivonat.

A breznóbányai kir. járásbírószék mint telekkönyvi hatóság közhírre teszi, hogy Zólyom megyei kórház alul végrehajtónak Libics Pál végrehajtást szenvedő ellen 16 frt 56 kr. tőke követelés és járulékal iránti végrehajtási ügyében a breznóbányai kir. járásbírószék területén lévő Breznóbánya város határában fekvő a breznóbányai 3193. sz. tkjűben foglalt 11447. hr. és 17 összeír sz. házból 1/3 részben a 3194. sz. tkjűben foglalt 11445 helyr. sz. esztről 1/3 részben Libics Pál nevére írott és 160 frtra becsült illetményére valamint a 3311. sz. tkjűben 12913. helyr. szám részlet 1/3 részben a 3319. sz. tkjűben 15289 helyr. szám részlet 1/3 részben a 7634 szám tkjűben 15265 helyr. sz. részlet 1/3 részben a 7635. helyr. sz. részlet 1/3 részben alp. Libics Pál nevére írt birtok illetményére 290 frt. becsárban összesen véve az árverést 450 frtban emmel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1886. évi November hó 18-ik napján d. e. 9 órakor bravaeói bír. házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékt készpénzben vagy óvadékképes értékpapirban a kikiáltott kezehez letenni.

Kelt az 1886. évi Julius hó 22. napján. A breznóbányai kir. járásbírószék mint telekkönyvi hatóság.

Polony
kir. bír.

3657. szám.
1886. polg.

Árverési hirdetmény.

Alulirt kir. bír. végrehajtó az 1881. évi LX. t. e. z. 102. 103. §-a értelmében emmel közhírre teszi, hogy a rózsabányai kir. törvényszék 2401886. számú végzése által Benko János végrehajtató javára Pálka Roeska János, Andras és Ij. János ellen 1200 frt. tőke és onok járulékal erejéig elrendelt biztosítási végrehajtás alkalmával 1886. évi Janár hó 21-én bírálóg foglalt és 634 frt. becsült 1 márvány asztal, 1 nagy asztal, 1 legény ágy, 2 fejze, 2 nagy vas aroncos úres hordó, 2 kézfűrés, 10 drb. mérlegű 25 drb. ácsolt fa 183 drb. lécz 18 drb. deszka, 34 drb. bór és mindenmely fa, égetésre való szer és úres hordókól álló ingóságoknak nyilvános árverés útján leendő eladására elrendeltettrén ennek a helyszínen vagyis Verbitzen leendő eszközlésére 1886. évi Október hó 25-ik napján délelőtt 8 óraja határúdeli kizittetik és ahhoz a venni szándékozók emmel oly megjegyzéssel hivatauk meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. e. z. 107. §-a értelmében a legutóbbi tígrónok becsárán alul is készpénz fizetés mellett eladatni fognak.

Mindazok, kik elsőbbségi jogokat vélnék érvényesíthetnii, kereseteiket vagy szóbeli bejelentéseiket az árverés megkezdéséig alulirt bír. végrehajtóhoz adják be.

Az árverésrendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. e. z. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifiztetendő.

Kelt Liptó-Szent-Miklós-on 1886. évi Október hó 11 napján.

Kubinyi Antal
kir. bír. végrehajtó.

netet a legteljesebb mértékben kiérdemelte.

S ha egyetlen tehetségű kompetensnek kőszűt is ezen érdemeit okvetlenül kell, hogy előnyben részesüljön, a polgármester választásánál még azon elv követése is vezérrelj minket, hogy a képzett és ügybuzgó tisztviselő mindenesetre elismerésre találon és adandó alkalomkor előléptetésre számíthatson, mert csak ez képes a tisztviselőben az ügybuzgóságot és törekvést fenntartani és előmozdítani, semmi esetre pedig annak lehetősége, hogy a legbuzgóbb tisztviselő akkor, midőn jól megérdemelt farságának méltó jutalmát elnyerhette, valamely társadalmi osztálynak kiválasztott kegyence által mellőztesék.

S még csak egy körülmény felemlítsé azokkal szemben, a kik azt hangoztatják, hogy a város első tisztviselőjének a testalkat tekintetében imponálónak kell lennie. Bizonyára diák korunkban is olvashattak azon latin mondatot: Alexander magnus corpore parvus erat. S ez a Sándor és hőstársa a nagy Napoleon, a ki szinte nem dicsekedhetett imponáló testalkattal nagy eszök által a világot hódították meg s nemzetüknek a dicsőség hervadtalan báborkoszorúját szereztek!

Imponálni ott, hol a közérdek, hol ezek java forog kérdésben nem a grenádork mértékét megúto s adonisi testalkattal, hanem csupán észsel és a közügyekért hön dobogó szívvél lehet, s mindezek tekintete véve, azt hisszük, hogy az új polgármester választása egyhangulag, kifélfekialással fog megejtetni.

Zolyomi

Selmecz-Bélabánya szab. kir. város felirata a hercegpármához.

Főmagasságú és főtisztelendő bíróok! Magyarországi hercegpármás! Esztergomi érsek! Kegyelmes Urunk! Szeretett Főpásztorunk!

A magyar római katolikus egyház főpápa, Kegyelmes urunk, szeretett főpásztorunk ötven éves ildozárságának évfordulója, századok folyámban is ritkán előforduló alkalmat nyújt római katolikus anyaszentegyházunk magyar híveinek egy oly örömtűnöp megülésére, melyben minden igaz magyar római katolikus, gazdag és szegény nagy és kiesiny, rang, rend és osztálykülönbség nélkül, lélekben és gondolattal egyesülve, a szív legnehezebb érzelmével osztózik és részt veszen.

Selmecz-Bélabánya sz. kir. város római katolikus névei ez alkalomból kifejezést öhajtván adni Eminenciáid, az aranyismies főpásztor iránt változhatlanul táplált tiszteletük, kiolthatatlan gyermeki szeretetük,

— Igen Laura: csakhogy hozzá t-szem ezt: annak aki nem tudja, mi a szerelem.

A Szittnya osztály kirándulása Kőrmezőre.

A hűvös reggeli szélő már utón talált bennünket Kőrmező felé. Közvetlen ezéltünk azonban nem ez ősi bányaváros vála, hanem a Nándor-altárna. Meg akartuk nézni legelőny nyilatást annak az óriási alagotnak, mely bivatva lesz a kőrmezői vidéki bányák felesleges vizét a Garamba vezetni. Ha ez altárnát már készen találtuk volna, nem mondom, hogy ellen tudtunk volna állani ama esabító erőnek, melylyel az ott talált és rendelkezésünkre levő bányajárművek voltak ránk; de mivel az ásat csak mintegy öt év múlva fogják befejezni, ezt be nem várhatván, kénytelenek voltunk a már az előző napon kipróbált továbbított módot újra igénybe venni, t. i. a gyalogolást. Nincs is ennél szebb. A gyalogló győzőkörökönk leginkább a vidék szépségében, ő figyelmei meg teljes nyugalommal annak minden őt érdeklő részleteit és, ha jól belefárad, ő benne marad meg legszívesebben a tapasztaltak emléke.

Jó kedvvel folytattuk tehát utunkat, s valóban, ahig hogy megindultunk a fejünk felfelé, máris oly kellemes meglepetés ért bennünket, mely élénken visszatárazta lelkünkbe az elmúlt éjszaka minden gyönyörét. Ugyanis egy csigánytelepre bukkantunk s így meg nem állhattak, hogy néhány pürdővel egy kis csárdát el ne járassunk;

ragaszkodásuk és mély hálájuknak, egyértelmű elhatározást: hogy Főmagasságodt 50 éves ildozárságának örömtűnöpére, hódolatteleg feliratuk átnyútsa mellet érseki székhelyén nevékhöz üdvözöljük.

Megjelentünk tehát, hogy Tőged Magyarországi hercegpármásit, Esztergom bíróos érseket, kegyelmes Urunkat, szeretett főpásztorunkat hódoló tisztelettel üdvözöljünk! Megjelentünk, hogy részesei legyünk azon örömtűnöpnek, mely alkalmából milliók ajkáról halála és dicsőnek zeng az egek urához, a mindenható Istenhez, a mért Te Benced, hű szolgálójának, a római katolikus anyaszentegyház magasztos tanáiban nyilvánuló isteni szellemet megtestesítette. — A magyar hazának és nemzetnek jó és balsorsban nagy és hű hazáit, — az ügyfogyotaknak és szegélyeknek kegyes pártfogó s jótévő atyáit.

Avagy ki ne tudná, — hiszen eleted nyitott könyve vála — hogy mint Istennek szolgálja, mint római katolikus anyaszentegyházunk felkent pápa, kezdet őt, mily híven töltöd be tisztelet?

A hit, a vallás világió szövetségével kezében jelezted az utat híveidnek s a gyarló embereknek, melyen haladva az életvédes veszélye kikerülhető és a lelki üdvösség, a szív nyugalma, a benső boldogság elérhető s megszerezhető.

Hitünk és vallásunk legszentebb tanait nemcsak szóval és írásban hirdetted, hanem tetteid, eslekedeteid és egész működésed nyilvánulásában, azoknak megfelelőleg átítél, hogy híveid az igaz keresztény tökéletességnek örökké ragyogó eszményképét bírájk Te Benced!

„Mindent Istenért, és mindent Isten dicsőségére!” jelszavad melletti, templomokat és kápolnákat emelsz, hogy azokban az ember teremtőjét és urát imádhassa s jélték hozzá felmelessen.

Hitünk és vallásunk oktatására, az igaz keresztény szellemi tudomány és művelődés terjesztésére iskolákat, tanintézeteket alapítasz és gyámoltasz.

Hajlétké nyítsz a kisledeeknek testi és lelki eszégük megóvására. Ottthon teremtész a szőlőten elhagyott árvaoknak, gyöngédben letérülő szenvedélyű égi könyvéket, szeretettel mondván: „Jertek, jertek ti, boldogulokok, ti ély ökjémsái Istennek, mint a boldogok, jertek védő szárnyaim alá, hogy atyátok legyek az Urban!”

És megmented lélküket az Istennek, testi és szellemi erejüket a hazának s emberiségnek.

A keresztény felebaráti szeretet sok oldalu gyakorlatában vigasztalod a szenvedőket, támogatod a gyengéket, segíjezed

a szűkölködőket, folytonosan áldozol a jótékonyag oltárna s örömmel és készséggel részesítesz szellemi és anyagi gyámoltásban minden jótékony célú törekvést.

Valóban méltó, legmoltóbb vagy azon magas egyházi méltóság és állás betöltésére, melyre Istenőt hívatala s legkegyelmesebb arunk apostoli királyunk ő felsége által kizemelve letél s szívünk túlad az örömtől és boldogságtól Tőged szeretett főpásztorunknak, magas római katolikus egyházunk főpapjának.

Nem csekély büszkeséggel tölti el keblünket azon tudás is, hogy Te Benced egy legűbb s legnagyobb fiát — apostoli királyunk ő felsége pedig egyik legigazabb s legelősebb magyar korona tanácsosát tiszteled.

Honfui éreiyed előtt már a jelenkor is — mely pedig oly ritkán kedvez övéinek — tisztelettel, bámulattal és hálattal hallik meg. De nemzetünk politikai és kulturális életében kiféjlett tevékenység, a haza és trón körül szerzett érdemei a történelem éreiyápiján az utók számára is elenyészeltelen betűkkel lesznek bevéve.

Hirdetni fogják e lapok, hogy a tizenkilencedik század második felében Simor János Magyarországi hercegpármása, áthatva hazája iránti lángoló szeretettől és a trón iránti törhetlen hűségűl, hatalmas szellemek teljes erejével mily buzgón működött közre a nemzet és trón küzvi vizsaly megszűntetésén, mily éreiyűl sürgette a hazai alkotmány helyreállítását, hogy a nemzet visszanyerve örendelkezési jogát, az alkotmányos szabadság birtokában, az összes alkotmányos tényezők közreműködésével, a századokon át nyomozott viszonyok okozta elmaradottságtól az anyagi és szellemi haladás útjára lépessen.

Hirdetői fogják e lapok, hogy a dicső emlékeztű egyházfejedelem, a tudományok nagy művelője, miként buzdítottok a hazai tudományosság fejlesztésén s mint áldozott e vögből a haza oltárna. — hogy a tndós és irodalmi társulatok élén s azok kebelében ihlettségtől lángoló szavakkal mint öbörzött egy a nemzet szellemi erőt; — hirdeti fogják: hogy a szép művészetek pártolása, műépítkezési és nagyzerű műgyjteményei által mily befolyással a hazai művészet emlékeztésére, az izlés és műérzek fejlesztésére.

Igen, kegyelmes Urunk, szeretett főpásztorunk! A haza Te Benced egyik legnehezebb és legnagyobb fiát bírja s üdvözli, ki Egymagad szerényen, de szerényen többel járultál nemzeted anyagi és szellemi boldogulásának építéséhez, mint a hivalkodók százazerei!

akkor kiemelt a mélységből azt a sok kaviest, melyből már az épület előtt egész hegyeket láttunk, hogy továbbá kúnak is használják, mert különben a lentlevő munkásoknak sok jutna a vízből, a fentlevőknek pedig semmi; de mikor azt mondta, hogy még a levegőt is ezzel a masinával szállítják le a föld felsőjébe, akkor elhatároztam, hogy sohase lesz belőlem bányász: inkább megvágyok arany, ezüst nélkül, de legelőbb trass levegőt. Tan a többiekre nevezte is oly hatással volt gépészünk ez utolsó nyilatkozata, anny bizonyos, hogy a következő nyegyedora már uton talált bennünk Kőrmező felé.

Már jól tűzelt a nap, mikor elértünk a Strobusz testvérek okergyárát s ha az idő em jár oly későre, bizony megézzük még ezt is. De így tova siettünk, hogy kőrmezői barátainkat valahogy ne várássuk nagyon soká. Csaknyag már jötték is előbünk s mintegy 10 órakor üdvözölhettük Veres Jozsef, Forster Imre urat és egy selmeczhi híveinket, ki gondoskodandó arról, hogy a vasnt innen visszavihessen bennünket haza, már az előző napon inspicálta a Selmecz-kőrmezői vonalat. S így e tekintetben is megnyugtatóa térhettünk be Veres ur vendégszerető házába, ha a rökönzött villásreggeli egy kis gyomorerosítósóval és egy már nagyobb pihenővel csaknyag jól esett. De néhányan közülünk még azt a pihenőt is megvontak maguktól, a mennyiben zsongori minden mindent akartak itt élvezni, főképp minden olyant, mi Selmeczen nem található: emeltek tehát a közlekvő kádfürdőbe.

Fogadd kegyesen töltök honfui éreiyed és érdemeid elismerésének báborkoszorúját!

De minket — mint gyermeket az apához — egy bensőbb szorosabb kötelés is fűz Hozzád. Mi Benced közvetlenül, a lelkekben örökdi főpásztorunkat válasszerűkűl életünk szellemi intőzóját, nevelés és oktatásügynök hathatós előmozdítóját, közügyünk igaz barátját bírájk és tiszteljük. Hol érők elhagy, tárogatsz; hol gyengeségünk oszeroskadással fonyogtet, karjaink alá nyulsz és fenntartasz. Jótévők vagy a szó legnehezebb értelmében, mit fenneu hirdetnek műveid.

A selmeczzi felsőbb leányiskola fenntállításának és átdásos működésének tetemes pénzadományok általi biztosítása, — ezen iskola mellett egy kisdavidóintézet felállítás s teljes felszerelése, — Szent Erzsébet kápolnának restaurálására — városi önkéntes filozó intézményünk céljaira teit bőkezű adományaid, — a pierg-szelaknui bölcsőde és kisdavidó intőzetek egyikekötött leányiskola felállítás s nagyzerű alapítványi tökével ellátása: mindezek fényesen tanuskodnak irántunk való atyai gondoskodásodól, melylyel boldogulásunk s jótéltük megalapításán és emelésén fáradozol.

S mi midőnkéért nem athatunk Neked viszonzásul más, mint a hála, a gyermeki szeretet és ragaszkodás szent érzelmeked őszinte kifejezést.

Midőn tehát megjelentünk színed előtt, hogy ötven éves ildozárságodnak örömtűnöpén Tőged aranyismies főpásztorunkat legmelyebb tisztelettel üdvözöljünk, engedj meg, hogy ajkaink forró hálát rebegjenek Neked mindazon jótéményekért, melyekben minnek részesíteni kegyeskedtél.

Engedd meg Kegyelmes Urunk, szeretett főpásztorunk, hogy dicső pályád nevezetes évfordulóján emléklapoktű Neked a városunk és vidékéről felvett fényképeket felajánlíassuk; fogadd szívesen és kegyesen az emléklapokat, hálaunk, tiszteletünk és szeretetünk esekély jelűl.

S ha azokat olykor-olykor tekintetedre látatod, ha azok szemlézése leiki szemed elé varázsolja egyházmegyédnek e bözös vidékét, hol a hegytetőn és völgy ölében, kopár szirtek és sötét fenyvesek közt kiesőes eröz utai kútutásban veretjékel keresi az ember mindennapi kenyerét; jasson eszedbe, hogy szíveinkben drágább és becsesebb kiesest örzünk, mint a föld melyében rejll: a vallás és hitbuzgóság; az anyaszentegyházunkhoz való hű ragaszkodás; a tiszta hazaszeretet kiesineit; jasson eszedbe és légy meggyőződre, hogy futi engedelmisségünk, szeretetünk és hódolatunk, mint fenyvesek zöldeje, soha sem szűnik meg Irántad; hogy legelőbb fohászaink, legforróbb imáink meg

Csak miután innen visszatérték, jodulhattunk a város megtekintésére.

Kőrmező leletőleg még girbe-görbőd helyen épült, mint Selmecz. S így történetet meg, hogy figyelmeink az utnak minéműsége által lelen igénybe véve, észre se vehettük a monumentális magánépítleteket, melyek mellett tan elhaladtunk és bizony hamarjában meg se tudnánk mondani, mily stílyben építkeznek ez ősi bányavárosban. Mikor aztán a fűtérre értünk és azt akartuk megzemlelni, akkor jött előbünk a város érdeműs polgármestere, Caabada Jozsef ur és oly szívesen üdvözölt bennünket, hogy minden egykötő megfedekezettünk s keblünkben csak egy érzés honolt: a hála érzete e valóban barát fogadtatásért. Az ő kalauzolása mellett tekintettük meg most már — a mennyire rövidre szabott időnk engedte — a város nevezetességeit. A vízvezetékűl csak annyit láthatunk, hogy a nyomás nagy erővel hajtja ki e megbeszélhetlen folyadékokat az utca kútjól s hogy ennek következtében véve nemcsak szomjúság, hanem tüdőiltására is használható; s kiölönben egyáltalában nem használóttuk; ez annak tudandó meg, hogy choleras időben látogattuk meg Kőrmezőt s ilyekor vizet inni orvosiilag tilta va. A pénzverőt még enyire se nézhettük meg, mert vasárnapi pihen; így látszik, hogy összes bányáink éjjele-nappali dolgozás mellett se tudnak annyi nemes tétet szolgáltatni, hogy azt a hétnek hat napja alatt ne lehetne pénzű változtatni.

(Vége köv.)

nem szünek az egék Urához; miszerint életet fonalt az emberi létnek szabotó leghezsabb mértékig terjesztés és utaidat iseni állásával elhíntet kegyeskedjék!

Kik egybíránit hódoló tisztelettel maradtunk Selmeczbányán, 1886. évi Októberhő 17-én Főmagasságodnak Selmecz-Bálabánya város római katólianus hívei nevében legajazatosabb szolgálai.

H I R E I N K.

Liptóhól. Nagy tűz volt folyó hó 19-én este 10 órakor Proszéken Nagy Bertalan birtokos udvarán. A nagy gazdasági épület a benne felhalmozott, természeti teljesen leégett; úgy szintén benn égett 11 drb. szarvasmarha is, melyet a tűznek gyors terjedése miatt már nem lehetett megmenteni. A kár jelentékeny.

Általános feltűnést keltő hír lepte meg pár nap előtt Szt.-Miklós közönségét. Kosztolny Matyás helybeli szűcsmesternek jobb sorsra érdemes, szép tehetséggel megadott fia Budapestben mint orvosnövendék öngyilkossá lett és rövid vergődés után meghalt. Az öngyilkos ifjú azok közé tartozott, kik a mult évben panszavistikus üzemek miatt a pozsonyi lyceumból realgátáltak; onnan Prágába ment, de hazafias érzelmű atyja által ezúttal tanév elején a budapesti egyetemre küldetett. Úgy látszik, hogy megsértett atyja nem a kellő anyagi támogatásban részesítette, mert az ifjú anyagi zavarok miatt véget életének.

Liptó-Szent-Miklós-on a hőkurátum ismét kezd járvány szerűen terjedni. A kisdetek már hónapok óta szenvednek a betegségben és meg nem menekülhetnek a lajból. A megye főorvosa személyesen látogató meg az állami iskolát, és az óvodát hivatalból bezáratta, az iskolából pedig a köhögésben szenvedő tanulókat kitiltotta.

A liptószentmiklósi magyar társalgási kör folyó hó 19-én tartotta az ez évi közgyűlést. Előneknek újra egyhangulag Szent Iványi Barna úr választott meg, kinek személyisége elég biztositókat nyújt arra nézve, hogy a magyar társalgási kör a liptó megyei hazafias értelmiség tendenciáit továbbra is képviselni fogja. A közgyűlés után társas vacsora volt a kör helyiségeiben, melyen 76 egyén, köztük 31 hölgy vett részt. Az első toszott Palugyay Gyula főjegyző mondotta az előnkre, kiemelve a közéletben, de különösen kaszinói előnkli minőségében szerzett érdemeit. Felköszöntéseket mondottak még az előnk a kör tagjaira, és a jelenlévő hölgyekre, Erdéky Boldizsár a gyengékedőse miatt távol levő főispánra és még többben. A házi asszonyi tisztségét Matuska János kir. közjegyző neje volt szives elvállalni, ki szeretve tisztelt alispánunkkal együtt az estélyi beszélgetés lefolyása érdekében legjobb tehetsége szerint fáradozott. A jelen volt hölgyek közt a következőket sikerült feljegyezniem: Szent Iványi Hermin, özvegy Nemesné, Szent Iványi Gézné és leánya Mathild, Moez Gusztávné és leánya Anna, Palugyay Nándorné és leánya Adél, Krusper Pálné, Dr. Hoffmann Adolfné, Wolf Agostonné két leányával, Seluchtar Jánosné, Vitvizeky Ferenczné, Ehrlich Jozsefné, és leánya Szagán Irma, Volkó Ludmilla, Szent Iványi Margit, Erdéky Boldizsárné stb. Közvacsora után tánc következett, mely reggelig tartott és dícsértéssel meg kell emlíkeznem az ifjúság egy részéről, mely a két háramlói köteleknek a legjobb igyekezettel felelt meg. A mulatság minden ízében magyar volt és olyan jól sikerült, hogy ezentul minden hónapban fog ilyen rendezetniti, mely hivatalos leendő a hazafias intelligenciára közt megmaglutt társadalmi kapcsolatot kész szorosabbra fűzni. Ezeu estély ismét fényesen megezőfolta ama híreket, melyekkel a magyar társalgási kör, annak előnkét, fényes multtal dícsékvő főispánunkat és magyar hölgyeinket hazafiaslansággal vádolták. Liptó megye intelligenciája, biztosítotom, meggyőződésből hazafias és magyar, bizonyítja ezt több mint fél évezredes multja, midőn a legválságosabb időkben legjobb vérvével védte hazáját.

Cato.

KÜLÖNFÉLEK.

Magyar szentbeszéd lesz november hó 1-én Selmecz-Bányán a Boldogasszony menyemenetlétéhez címzett plébániái templomban a 9 órai mise után.

Eserpeségi felügyelő választás. A törőrczmegeyi ev. eserespeségi felügyelőre f. hó 17-én volt a választás, mely alkalommal 12 szavazat közül Mudroň Pál 6-ot, Lehotzky Lajos 5-öt, S Nemes és Janos egyet kapott s így abszint szótörősegek egyiknek sinez, új választás lesz. Eserpesnek 7 szavazattal Horváth Jozsef törőrcz-szmárióni lelkész lett megválasztva.

Selmeczről küldöttgáz viszi át azt a diszalbmot s üdvözölő iratot, melylyel a város kath. közönsége, illetve a város az országjubiláum hercegeprímását megtisztelt. A küldöttgáz tagjai: Ocovaszky Vilmos polgármester, Kvassay Mór prépost-plébános Pöseli Ede bányatanácsos s akad. tanár. Szinyai Jozsef főjegyző, Müllner Pál gymo. igazgató biz. tagok. Itt említjük meg, hogy a jubileum alkalmából 28-án ünnepi mise lesz.

A ruttkai vasuti alkalmazottak klubja által rendezett műkedvelői előadás folyó hó 16-án igen szép sikerült. A műsor első száma A velszi bárdok című költemény volt Arany Jánosól, melyet Rainer Gyula szavalt igen szépen. A három kis vígjátékban különböző kitalutotték magukat Glazt Juliska és Stercz Fanni kisasszonyok, kik kedvesen s szépen játszottak. Nagyon tetszett komikus szerepeitlen Gross J. is. A szándarabok Ditrích Ottó úr vezette s így a sikerben bír csak a kuliszák mögött neki is van érdeme. Az előadást tánc követte. Kívánjuk, hogy a szép siker csak buzdítsa a derék műkedvelőket s hogy még sok ilyen kellemes estét rendezzenek.

Pjerg-Szelakna község közönsége, mint midüg, így ev évben is, november 1-én leikes plébánosuk Zambra Jozsef és ottani temetkezési egylet vezérlete mellett, kivonul az ottani csatában 1849 január 21-én elesett honvédhősök sírjához, hol hazafias, lelkesítő egyházi és világi beszédek röjják le kegyeletük adóját a benn parladó ósók szellemének.

A selmeczai akad. ifjúság mult hétén megtartva ismerkedési estélyét, ezzel mintegy befejezték s nyilvánosság előtt. Emez első testületi fellépését majd a balekálh (nehai fűcsenből), azután meg a szokásos hangverseny követi. Mint értesülünk, az évben sok az ifjúság kebelében a jó zenész, s így tavaly jól szervezett zenekarunk meg emelkedni fog ev évben s közönségünk többszöri műdívezetnek nézhet előbe.

A gyorsírásról szóló cikknünk folytatását helyi szűke miatt a jövő számgk kell halasztanunk.

A kerites puszitást oly nagy mérvben fűzik Selmeczváros szegényebbjei, hogy a külterezékben már alig akadunk egy-egy ép kerítésre. Oka e kommunikus eljáratnak első sorban természetesen a szegénység, másodsorban pedig az a szigort ellenőrzés, mely a városi előhivatali a falopásokkat meggátolja.

Levelezés.

Törőrcz-Szt.-Márton, 1886. okt. 21.

Tisztelt Szerkesztő Úr! El sem képzéltem, mennyire hálás vagyok azonszerreppel, melylyel megtisztelnit kegyeskedett akkor, midőn azzal bizott meg, hogy a törőrcz-szmárióni népszerű felolvasó estélyek lefolyásáról e lap t. olvasói előtt egyet-mást elmondjak. Ismételtelen mondom, hogy igen hálás vagyok. Én t. i. mindenkor igen nagy boldondja voltam a szűnészetnek. Színhazba járnit, ott a szűnészet játékaiban gyönyörködni: ez volt mindenkor a legnagyobb élvezetem, a melynél nagyobbban még csak egy dolgot tartottam, t. i. a szűni kritikusi szerepét. Valamely darabról recensitót írni, a darab mivoltát s a szűnészet játékaikat éles bonézék alá venni, aesthetikai arany mondatokkal csak úgy dobogtatni — ah, ez nagy élvezet lehet. Sajnos, hogy nekem még nem igen volt részem benne. Pesti tanulókoromban tit-

kosan gyakoroltam magamat e mesterségben. A nemzeti szűnészet karzatának a leg-hívebb látogatója voltam. Előadás után hazatérve, — gyakran hűteten szobában — recensitókat írtam, a melyeket soha senki nem olvasott. Szűgőrtán bíráltam meg a szűnészetet s a darabokat, nem kimélvén se Felekit, se Nagy Imrét, se Jászay Marit, sőt nem áttalottam néha magát Shakespearat is keményen megkritizálni. Még csak a minap égettem el e „kritikákat“ az aesthetica végtelen nagy „kárára“; sulyuk lehetett vagy 20 kilo.

Azóta szerettem volna a nyilvánosság előtt is fellépni kritikámmal, de — midüg csak oly apró városkákban hanyódom, a hova a vándorszűnészetnek még csak a híre sem jut el. Így van ez Törőrcz-Szmártonban is. Tavaly ugyan „átutaztatában“ ide jött egy „művészpar“ (Sziklay úr és neje), a kik ketten akár 12 személyből álló drámákat is eljátszották, — de akkor még nem volt szerencsém uti lehetni. Ev évben már ennyire sem voltunk most már „művészpar“ sem jutott, be kellett érűnk solo Jány Gyula úrral.

Kapóra jöttek az ez idei felolvasó estélyek. Ha már szűni kritikát nem írhatok, miután ez estélyeken nem csak „felolvasnak“, hanem szavalknak, énekelnek és zenének is: ez estélyekről fogok szigort ismeretéseket írni. Ismételtelen mondom, igen hálás vagyok Szerkesztő Úrnak, hogy ezzel a szereppel megbízni szűvészedet. (Ezzel fogom káptólóni magamat mindazért, a mit e téren eddg elmulasztottam.)

Nagy kíváncsán léptem tehát a mult vasárnapon az áll. polgári iskola felolvasó termébe. Mindjárt kellemesen lepett meg az ott talált díszes közönség, kivált pedig a szép hölgyközönség. A terem szofola volt, nekem a „kritikusnak“, kitől mindenkinnek rettegni kellette) csak kűnn a folyosón jutott egy szerény helyeske. (Hja, nem tudnak még itten a „kritikusokkal“ bántni!) Nem csak városunk szűne-javát találtam itt, de szép számmal volt ott képviselve a vidék értelmisége is, sőt mas megyebelieket is láttam. Éből láthatni, hogy a felolvasások iránt csakugyan nagy az érdeklődés. Ott láttam szűgőrt-forgóit az estélyek rendező bizottságának előnkét, Boldis Ignácz igazgatót, kinek dícsértétre legyen mondva a pontosság, melylyel az előadás kezdetét megtartották. Alig 5 percczel 1/8 után kezdetét vette a műsor. Risner Janka k. a. és Boldis Ignácz részleteket adtak elő zongorán és harmoniumon Weber „Eurianthe“ operájából, mely pedig — a miut kivettem — annak egyik leglátosabb részét, a II. fűnűt. Webernek ez operája az, a melyet ő maga összes művei közül a legutóbb becsült s a mely mégsem talált a kellő méltánylásra. Mert míg „Bűvés vadász“ és „Oboron“ ez. operái majut minden operaház másorában szerepelnek, addig „Eurianthe“nak csak nyitánya s némely énekezzése az, a mit néha hangversenyekben hallani. A mi közreműködőink szabatosan adták elő a fent említett részleteket; Risner Janka k. a. ki tudommal először lépett fel e körben, lelkűdvén pillanatyit zavarát, bátran és helyesen oldotta meg feladatát, harmonium-társában pedig nyugodt és biztos kísérelő talált. A program mult második pontját Fekete Miklósné úrnő szavaltala képezte, ki Arany Jánosnak „Ágnes asszony“ című balladáját helyes felolvasással és dramai hűvel szavaltala. A mint erőstűtem, ő rendes közreműködője ez estélyeknek s a közönségnek alkalma volt már tőle Pókáné. Agora kisasszony. Szép Ilonka s egyéb határos szavalkányokat hallani. A mai darabja a leghezsőbb szavalkányok közé tartozik. Következett erre Nagy István felolvasása „Az állatok társadalmi élete“ czimmel, melyben valóban népszerű hangon néhány érdekes képet beszélt el az állatok társas életéből. A felolvasás dícsértétre legyen mondva hogy a közönség azt mindvögig figyelemmel és érdeklődéssel kísérete. A program 4. számát Jeszenszky Tofor éneke képezte; két népdalt énekel kellemes lyrat tenor-hangjával éneke gyűjtő hatása volt, meg is kellett azt ismételnie; bár én a népdalok választásával nem voltam megelégedve. Nem szeretem ezeket az „u“j“, erőszakkal csinált magyar népdalokat; eredetiség alig van bennök s némelyik egészen nélkülöz-

az igazi magyar zamatot. Mennyivel magyarsorubbak a régi népdalok! — Következett erre a program utolsó, egyuttal leglátosabb száma. Soest Irén k. o. (Soest tábornok leánya) két zongoradarabot adott elő igen nagy sikerrel. Szerencsésnek mondhatjuk a választást, mert e két darabbel két különböző irányban mutatta be fényes tehetségét. Míg egyrészt Chopin (Berceuse, ev. 57) édes, ábrándos zenéjét a legfinomabb árnyalással, addig Liszt „Lucia ábrándját“ hatalmas erővel és igazi bravurral adta elő.

A közönség halálan fogadta játékaikat, melyek közkívánatra még egy rövid darabbal meg is kellett toldania.

Ez volt a műsor. A közönség minden egyes darabot élénk tapssal jutalmazott. Az egész estélynek pedig igazán családias és kedélyes színeze volt. Következék most meg a jelenlévő hölgyeknek névszerinti elsorlósása; de miután már ügyis túlságosan igénybe vettem e lap hasábjait, ezt kénytelen vagyok a jövő alkalomra halasztani.

Charon.

HIRDETÉSEK.

596 szám.
Ékv. 1886.

Árverési hirdetményi kivonat.

A breznóbányai kir. járásbírósgaz mint telekönnyvi hatóság közhírre teszi, hogy Zólyom megyei kőrház alaj végrehajtónak Lábics Pál végrehajtást szenvedő ellen 16 frt 56 kr. tőke követelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a breznóbányai kir. járásbírósgaz területén lévő Breznóbánya város határában fekvő a breznóbányai 3193. sz. tkjkbvben foglalt 11447. hr. és 17 összerít sz. házból 1/10 részben a 3194. sz. tkjkbvben foglalt 11445 helyr. sz. csűrből 1/10 részben Lábics Pál nevére írott és 160 frtra becsült illetményérő valamint a 3811. sz. tkjben 12913. helyr. szám részlet 1/10 részben a 3319. sz. tkjben 15269 helyr. szám részlet 1/10 részben a 7634 szám tkjben 15265 helyr. sz. részlet 1/10 részben alaj. Lábics Pál nevére írt birtok illetményérő 200 frt. becserében ártaszertek véve az árverést 450 frtban emmel megállapított kikéltási árban elrendelte, és hogy a fennb megjelölt ingatlanok az 1886. évi November hó 18-ik napján d. e. 9 órakor bravacói bírő házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikéltási árón alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becserának 10 százaléki készpénzben vagy övadékkeppen értékpapírban a kikéltőt közhöz letenni.

Kelt az 1886. évi Julius hó 22. napján. A breznóbányai kir. járásbírósgaz mint telekönnyvi hatóság.

Polony
kir. bírő.

867. szám.
1886. polg.

Árverési hirdetmény.

Alulirt kir. bír. végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. 103. §-ja értelmében ezenel közhírre teszi, hogy a rószahgyi kir. törőrczvezék 240 1886. számú végzése által Benko János végrehajtató részére Pálka Rocska János, Andráš és ifj. János ellen 1200 frt. tőke és ennek járulékaik erejéig elrendelt biztosítási végrehajtás alkalmával 1886. évi Január hó 21-én bírólaj foglalt és 634 frt. a becsült 1 márvány asztal, 1 nagy asztal, 1 legény ágy, 2 fejse, 2 nagy vas aroncos úrúsr hordó, 2 kézfűrés, 10 drb. mérlegűsly 25 drb. ácsolt fa 183 drb. lécz 18 drb. deszka, 34 drb. bór és mindeneméb. fa, étegetésre való szer és úres hordókölő álló ingóságoknak nyilvános árverés útján legelső eladatlása elrendeltetlérnek a helyszűnén vagyis Verbecezn leendő esközölésére 1886. év Október hó 25-ik napján déltől 8 óraja határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezenel oly meggyőzőssel hivatauk meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-ja értelmében a legutóbb legrőnek becsaralon alul is készpénz fizetés mellett eladatni fognak.

Mindazok, kik elsőbbségi jogokat vélnek érvényesíthetniti, keresetkeivel vagy szóbeli bejelentéseiket az árverés megkezdéséig alulirt bír. végrehajtóhoz adják be.

Az árverésrendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Liptó-Szent-Miklós-on 1886. évi Október hó 11 napján.

Kubinyi Antal
kir. bírő.

